

W razie zaistnienia sytuacji, gdyby odłowy tarlaków zostały zakazane, większość właścicieli badanych podmiotów (56,6%) wybiera opcję wyższych opłat dla wędkarzy odławiających ryby szlachetne, w tym zwłaszcza drapieżne, 34,2% wyższe opłaty dla wszystkich wędkarzy, a 21,1% wprowadziłoby zakaz zabierania ryb szlachetnych

z łowiska. Warto tutaj wspomnieć, że 15,8% ankietowanych stwierdziło, że nie da się zrekomensować strat wynikających z wprowadzenia takiego zakazu. W kwestii *innych*, które stanowiły 3,9 procent odpowiedzi, wymieniono zwolnienie z obowiązku zarybień oraz zmniejszenie opłat za dzierżawę (rys. 6).

↔ Konferencje ♦ Seminary ♦ Informacje ♦ Spotkania ♦ Zjazdy ♦ Targi ♦ Wystawy

III Kongres Zootechniki Polskiej

Miejscem organizacji III Kongresu Zootechniki Polskiej była Warszawa, a dokładniej Centrum Konferencyjno-Szkoleniowe Boss w Warszawie (fot. 1). Organizatorami tego

Fot. 1. Główne wejście do Centrum Konferencyjno-Szkoleniowego Boss, miejsca organizacji III Kongresu Zootechniki Polskiej.

Sesję plenarną otworzył wykład okolicznościowy prof. Anny Wójcik dotyczący 100-lecia działalności PTZ (fot. 3). Prof. Tomasz Szwaczkowski w kolejnym referacie omówił działalność KNZiA PAN w czasie 65-lecia jego istnienia (fot. 4). Dalsze prelekcje koncentrowały się m.in. na: społecznych i środowiskowych wyzwaniach w produkcji żywności, problematyce racjonalizacji żywienia zwierząt, wpływie zmian klimatu na rozpowszechnianie się nowych dla Polski i Europy patogenów niebezpiecznych dla ludzi i zwierząt. Sesję plenarną zamknął wykład dotyczący strategii na rzecz zachowania chronionych rodzimych gatunków zwierząt. W sesji plenarnej zabrakło referatów stricte rybackich, czy też ichtiologicznych. Akcentem rybackim był fakt, że moderatorem tej sesji była reprezentująca nasze środowisko prof. dr hab. Krysztyna Demska-Zakęś z Katedry Ichtiologii i Akwakultury Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (fot. 5).

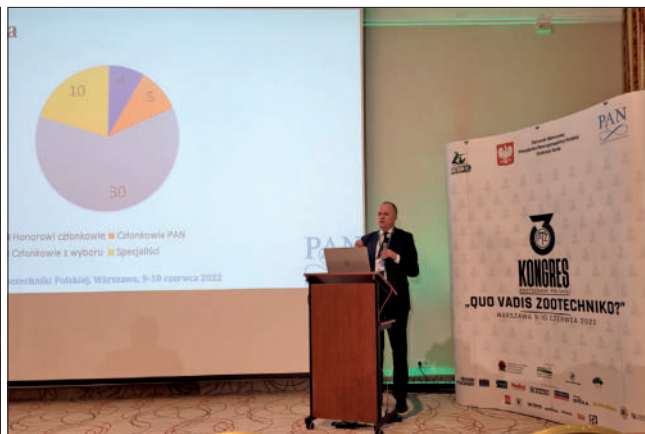
dwudniowego spotkania (9-10 czerwca 2022 r.) było Polskie Towarzystwo Zootechniczne im. Michała Oczapowskiego (PTZ) oraz Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury Polskiej Akademii Nauk (KNZiA PAN). Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Kongresu był prof. dr hab. Roman Niżnikowski, który w towarzystwie prezeski PTZ prof. dr hab. Anny Wójcik i przewodniczącego KNZiA prof. dr. hab. Tomasza Szwaczkowskiego dokonali jego uroczystego otwarcia (fot. 2). Program Kongresu obejmował sesję plenarną, dwie sesje robocze i panele dyskusyjne. Spotkanie to miało charakter hybrydowy i było również bezpośrednio transmitowane na kanale YouTube.

Fot. 2. Uroczyste otwarcie Kongresu przez prof. dr. hab. Romana Niżnikowskiego.

Fot. 3. Prof. dr hab. Anna Wójcik prezentująca okolicznościowy wykład o 100-leciu Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego.

Fot. 4. Prof. dr hab. Tomasz Szwaczkowski podczas wykładu poświęconego działalności Komitetu Nauk Zootechnicznych i Akwakultury Polskiej Akademii Nauk.

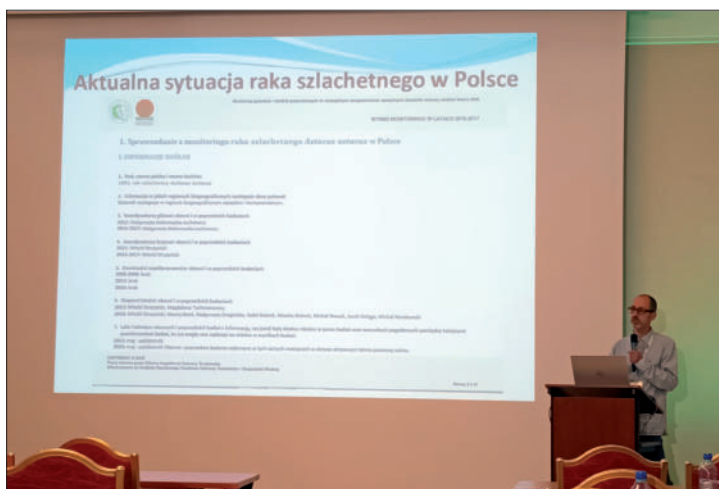

Fot. 5. Moderatorok sesji plenaryjnej (po prawej prof. dr hab. Krystyna Demska-Zakęś z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie i dr hab. Justyna Bątkowska z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie (po lewej).

Fot. 6. Prof. dr hab. Zdzisław Zakęś prezentujący referat dotyczący akwakultury zachowawczej.

Pierwsza sesja robocza dotyczyła szeroko rozumianej ekologii w kontekście zrównoważonego rozwoju produkcji zwierzęcej. W sesji tej wygłoszono pięć referatów, z których dwa związane były ściśle z tematyką rybacką. Prof. dr hab. Zdzisław Zakęś z Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie zaprezentował wykład koncentrujący się na roli akwakultury zachowawczej, czyli nastawionej na produkcję materiału zarybieniowego i utrzymywanie bioróżnorodności naszych wód (fot. 6). Z kolei wykład dr. Witolda Strużyńskiego, reprezentującego Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, dotyczył sytuacji polskiej astakofauny w kontekście zagrożeń generowanych przez obce gatunki raków (fot. 7). Pozostałe prelekcje obejmowały problematykę zagrożeń i szans rozwoju ekologicznej produkcji zwierzęcej, bioróżnorodności zwierząt gospodarskich i systemów regulacji liczebności populacji wilków na terenie Polski. Jak widać z powyższego zestawienia tematyka referatów prezentowanych na tej sesji była dość różnorodna, chociaż wszystkie były ściśle związane z tematem przewodnim, tj. ekologią i zrównoważonym rozwojem.

Fot. 7. Dr Witold Strużyński w czasie wykładu pt. „Zagrożenia rodzimych raków przez gatunki amerykańskie.”

Tematy wykładów prezentowanych w drugim dniu Kongresu w większości były związane z zastosowaniem nowoczesnych technologii w produkcji zwierzęcej. Obejmowały one m.in. problematykę zastosowania: metod i narzędzi nanotechnologii, systemów utylizacji i zagospodarowania biomasy z produkcji zwierzęcej, praktycznego zastosowania urządzeń do eliminacji związków odorowych.

Z kolei przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi zapoznał zgromadzonych ze sposobami wsparcia produkcji zwierzęcej zawartych w planie strategicznym Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027.

Wsparcia finansowego III Kongresowi Zootechniki Polskiej udzielił Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Partnerami tego wydarzenia były

także Lasy Państwowe, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa oraz Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt. Wśród licznych partnerów medialnych tego wydarzenia było czasopismo IRS w Olsztynie, tj. Komunikaty Rybackie.

Prof. dr hab. inż. Zdzisław Zakęś
Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa
Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza

Konferencja „WYLĘGARNIA 2022”, Karpacz, 1-2 września 2022 r.

W bieżącym roku konferencja „Wylęgarnia 2022” odbyła się w dniach 1-2 września, w Karpaczu. Pięknej, urokliwej miejscowości położonej u stóp Karkonoszy i ich najwyższego szczytu - Śnieżki (fot. 1). Szczyt ten znajduje się w herbie Karpacza, ale oprócz niego swoje miejsce znalazły trzy świerki i trzy ryby (fot. 2). Miasteczko leży w dolinie rzeki Łomnicy i uznawane jest za karkonoskie centrum sportów zimowych i turystyki górskiej oraz krajobrazowej (fot. 3, 4). Miejscowa legenda mówi, że rejony te nawiedzane są przez tajemniczego Ducha Gór, którego rzeźba znajduje się w samym centrum Karpacza (fot. 5). Miejscowość ta znana jest z wielu atrakcji i zabytków, a chyba najbardziej popularnym jest świątynia Wang. Obecnie ewangelicki kościół parafialny, który został przeniesiony w 1842 roku z miejscowości Vang, leżącej nad jeziorem Vangsmjøsa w Norwegii, a jego historia sięga przełomu XII i XIII wieku (fot. 6).

Karpacz ma bogatą bazę hotelową, a na miejsce naszego spotkania wybraliśmy Hotel Dzikie Potok położony na obrzeżach Karpacza nad samą Łomnicą (fot. 7, 8). Organizatorem konferencji był Zakład Akwakultury Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza (IRS) we współpracy z Katedrą Ichtiologii i Akwakultury Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (UWM). Patronem naukowym konferencji „Wylęgarnia 2022” był Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury Polskiej Akademii Nauk. W 2022 roku organizacja konferencji „Wylęgarnia” nie była już dofinansowana ze środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w ramach Programu Operacyjnego „Rybactwo i Morze” na lata 2014-2020, tak jak w ostatnich

Fot. 1.

Fot. 2.

Fot. 3.

Fot. 4.

trzech latach, co z pewnością miało jakiś wpływ na liczbę jej uczestników. W sumie, w tegorocznym spotkaniu udział wzięło 80 osób związanych z wylęgarnictwem i akwakulturą, co biorąc pod uwagę fakt, że pełne koszty uczestnictwa w tym wydarzeniu ponosili jej uczestnicy, należy uznać za sporą frekwencję (fot. 9-13). Konferencję otworzył prof. dr hab. Zdzisław Zakęś z IRS (fot. 14), a w jej programie były 4 sesje referatowe, w których wygłoszono 20 referatów. Moderatorem sesji referatowych w pierwszym dniu konferencji był prof. dr hab. Zdzisław Zakęś, a drugiego dnia sesjom przewodniczyła prof. dr hab. Krystyna Demska-Zakęś z UWM (fot. 15). Temat przewodni konferencji, chyba ostatnio bardzo na czasie, brzmiał „Dobrostan ryb w wylęgarnictwie i akwakulturze”. Referat zaprezentowany przez prof. Krystynę Demską-Zakęś, a zatytułowany „Wskaźniki dobrostanu ryb” stanowił znakomite wprowadzenie do tego zagadnienia (fot. 16). W swoim wystąpieniu prelegentka omówiła hodowlane, behawioralne, fizjologiczne i zdrowotne wskaźniki dobrostanu ryb. Podkreśliła, że obecnie w ramach Unii Europejskiej coraz żywsza jest dyskusja dotycząca określenia wspólnych, popartych dowodami naukowymi kryteriów oceny dobrostanu zwierząt, w tym ryb. Kolejne referaty dotyczyły również tego zagadnienia. Dr Barbara Kazuń (IRS) omówiła temat możliwości stosowania preparatów probiotycznych w wylęgarnictwie ryb (fot. 17). Z kolei, dr hab. Iwona

Fot. 5.

Fot. 6.

Fot. 7.

Fot. 8.

Fot. 9.

Fot. 10.

Fot. 11.

Fot. 12.

Gołaś (UWM) zreferowała zagadnienie wpływu środowiskowego szczepu bakterii probiotycznych na jakość mikrobiologiczną wody w systemach recyrkulacyjnych. Dr Elżbieta Terech-Majewska (UWM) zapoznała zgromadzonych z zagrożeniami zdrowotnymi w czasie podchowów ryb jesiotrowatych. Przedstawiła również możliwości zapobiegania tym zagrożeniom. Najbardziej czułymi i wiarygodnymi wskaźnikami dobrostanu ryb są te związane ze stresem. Dlatego w programie konferencji nie zbrakło referatów dotyczących stosowania anestetyków w akwakulturze. Prelekcję dotyczącą stosowania preparatu MS-222 u ryb przedstawił

Fot. 13.

Fot. 14.

Fot. 15.

Fot. 16.

dr Maciej Rożyński (IRS) (fot. 18). Na dobrostan ryb bez wątpienia wpływa też żywienie. Prof. Zdzisław Zakęś w swoim wystąpieniu odniósł się do problematyki reakcji fizjologicznych młodocianej troci wędrowej na zmianę diety, z paszy komponowanej na pokarm żywy (narybek), w okresie przedzarybieniowym. Natomiast dr hab. Jan Mazurkiewicz (Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu (UP)) zapoznał zgromadzonych z wynikami prac swojego zespołu nad wpływem czynników abiotycznych i biotycznych na efekty podchowu i dobrostan jesiotta syberyjskiego. Interesujący wykład, dotyczący również żywienia ryb, wygłosił dr Mateusz Rawski wywodzący się z tego samego ośrodka akademickiego (fot. 19). W swoim wystąpieniu poruszył on problematykę stosowania materiałów paszowych pozyskiwanych z owadów w produkcji akwapasz i efektów ich stosowania w akwakulturze. W czasie tegorocznej konferencji swoje referaty wygłosili również: mgr Helena Bober (UWM) (fot. 20), dr hab. Beata Cejko (Polska Akademia Nauk w Olsztynie), dr Justyna Sikorska (IRS), dr hab. Rafał Kamiński (IRS), mgr Michał Kozłowski (IRS), prof. dr hab. Mirosław Szczepkowski (IRS), dr Maciej Szkudlarek (IRS) i mgr Grzegorz Wiszniewski (IRS). W trakcie konferencji odbyła się również sesja posterowa, na której zaprezentowanych zostało kilkanaście plakatów (fot. 21, 22).

Fot. 17.

Fot. 18.

Fot. 19.

Fot. 20.

Fot. 21.

Kończąc tę krótką notkę chciałbym tą drogą jeszcze raz podziękować wszystkim wykładowcom i osobom prezentującym postery za trud włożony w ich przygotowanie i zaprezentowanie. Słowa podziękowania kieruję do wszystkich osób zaangażowanych w organizację tegorocznej konferencji i oczywiście do wszystkim uczestników tego spotkania za przybycie, często z odległych regionów naszego kraju, za stworzenie znakomitej, przyjaznej atmosfery. Co istotne, sprzyjała temu pogoda, piękno Karpacza i Karkonoszy oraz imprezy towarzyszące naszemu spotkaniu, m.in. kolacja grillowa i uroczysta kolacja. Osobom, które nie mogły w nim uczestniczyć polecam monografię zatytułowaną „Dobrostan ryb w wylęgarnictwie i akwakulturze”, w której to zebrano większość prezentowanych na nim materiałów.

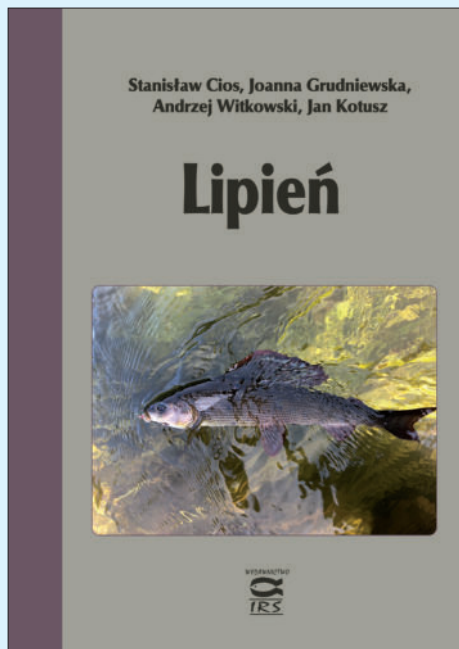
Prof. dr hab. Zdzisław Zakęś
Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza

Fot. 22.

Wydawnictwo IRS poleca ♦ Wydawnictwo IRS poleca

**S. Cios, J. Grudniewska, A. Witkowski, J. Kotusz – Lipień –
Wyd. IRS, 2018, 220 s., oprawa miękka,
cena 42 zł**

...Wyraźny wzrost zainteresowania lipieniem w ostatnim okresie wynika również z ogromnego znaczenia tej ryby dla wędkarstwa. Dotyczy to nie tylko Polski, gdzie lipień jest najważniejszym gatunkiem dla wędkarzy muchowych, ale także wielu innych krajów w Europie i Ameryce Północnej, w których połów ryb łososiowatych na sztuczną muszkę staje się coraz bardziej popularną formą wypoczynku i coraz ważniejszym elementem ekonomicznym turystyki wędkarskiej.

Wzrost zainteresowania lipieniem od strony naukowej wyraża się nie tylko większą liczbą prac i osób podejmujących badania. W 2000 r. we Włoszech odbyła się pierwsza konferencja na szczeblu krajowym poświęcona lipieniowi, której wyniki zostały opublikowane (Gentili i in. 2001, Cios 2007b). W 2006 r. w Yorku, w Wielkiej Brytanii, odbyła się pierwsza międzynarodowa konferencja, z udziałem wielu specjalistów z całego świata, ale niestety nie ukazał się zbiór referatów (Cios 2006). Obydwie konferencje zostały zorganizowane przy zaangażowaniu organizacji zrzeszających miłośników ryby – we Włoszech o nazwie Thymallus, a w Wielkiej Brytanii – Grayling Society. Ta druga stała się organizacją o zasięgu międzynarodowym, promując badania nad lipieniem i jego ochronę, a także różne elementy kultury wędkarskiej, wydając czasopismo o nazwie Grayling (poprzednio Journal of the Grayling Society), ukazujące się dwa razy w roku, a od 2017 r. – trzy razy.

Lipieniem, podobnie jak i wielu innymi gatunkami ryb, współcześnie zajmują się nie tylko wędkarze, ichtiolodzy, zarządcy wód i genetycy. Rozwój nauki sprawia, że ryby mają coraz większe znaczenie

w szerokim spektrum badań, np. historycznych, archeologicznych, kulturoznawczych, filologicznych, ekonomicznych i socjologicznych. Z tego powodu w książce odniesiono się do wielu aspektów poznania lipieni, w celu podsumowania dotychczasowego stanu wiedzy o tej rybie i jej przybliżenia szerszemu gronu Czytelników.

Przedstawione w monografii informacje w dużej mierze oparte są na wynikach własnych badań autorów, prowadzonych w Polsce i za granicą. Szeroko uwzględnione zostały również dane z literatury krajowej i zagranicznej, dotyczące także innych gatunków lipieni. Wynika to z kilku powodów. Po pierwsze, coraz liczniej polscy wędkarze udają się na zagraniczne łowiska dla połowu lipieni. Po drugie, biologia lipieni w innych regionach Europy nieco się różni od tych w Polsce. W szczególności dotyczy to populacji w północnej części kontynentu. Po trzecie, szereg badań, zwłaszcza z USA i Kanady, w istotny sposób uzupełnia te z Europy, pozwalając lepiej poznać wiele aspektów biologii lipieni oraz zarządzania populacjami tego gatunku. [ze Wstępu]

Zgadnienia przedstawione w monografii:

Ewolucja, systematyka, rozsiedlenie i nazewnictwo lipieni

(Ewolucja - Systematyka - Rozsiedlenie w Polsce - Rozsiedlenie w Europie - Nazewnictwo)

Informacje historyczne dotyczące lipienia w Europie

Rozród lipieni (Dymorfizm płciowy - Wysypka tartowa - Dojrzewanie płciowe - Tartiska - Tartło - Warunki środowiska a rozwój)

Siedlisko i migracje (Agresja u lipienia - Siedliska lipieni w rzekach - Krainy rybne z lipieniem - Lipienie w jeziorach i wodach morskich - Wędrówki lipieni)

Wiek, wzrost i biomasa lipieni (Długość życia - Określenie wieku i tempa wzrostu - Największe lipienie - Biomasa lipieni - Kondycja lipieni)

Biotechnika hodowli (Pozyskiwanie i transport tarlaków - Selekcja tarlaków - Inkubacja ikry - Wychów narybku - Przewóz materiału zarybienowego - Zarybianie)

Pokarm i żerowanie

Choroby i pasożyty lipieni

Presja drapieżników na lipienia

Połów i znaczenie gospodarcze (Lipień jako ryba wędkarska i połów metodami haczykowymi - Wielkość połowów wędkarskich lipienia - Połów lipienia metodami niewędkarskimi i w celach gospodarczych)

Ochrona lipienia i zarządzanie łowiskami

Memorabilia thymallica

Państwu Joannie i Andrzejowi Hutorowiczom
składamy wyrazy współczucia z powodu śmierci

Mamy i Teściowej

Koleżanki i koledzy z Instytutu Rybactwa Śródlądowego
